

Ondergronds

*Als de horizon verduistert
is het tijd om op te staan
over een trap van gedachten
langzaam af te dalen naar de
fundamenten van het bestaan*

*Het labirint waarin je belandt
werd nooit in kaart gebracht
Geen gids grijpt je hand
geen app navigeert je naar
een verlichte overkant*

*Er zit niets anders op
dan op weg te gaan
met het vertrouwen van een kind
te hopen dat je op eigen kracht
inzicht en uitweg vindt*

Luce Rutten

Uit: 'Tussen pergamijn. Eigen beheer 2019

Poëzie schrijven is naar het hart gaan – van jezelf en van je lezers. Met deze gedachte las en herlas ik de dichtbundel van Luce Rutten, die zichzelf beschrijft als een rijke vrouw, gelukkig met haar fijne jeugd, verrijkende activiteiten en een gezin met drie toffe zonen. “Ik ben een geluksvogel,” zegt zij, “een geluksvogel met littekenweefsel.” Over de pijnlijke kwetsuren die hun sporen nalaten, schreef ze een dichtbundel waarin ze haar gevecht tegen kanker verwoordt. Een leeswijzer begeleidt je met ‘*Leg je rugzak af/heradem even/vandaag/vieren wij/het leven*’. Met ‘*Ondergronds*’ als titel van dit gedicht neemt ze ons mee naar een gevoel dat haar naar beneden haalde, klaar om afscheid te nemen van iedereen en alles wat haar zo dierbaar is... En toch is het haar positieve aanpak die naar herstel zal leiden, want ‘*is het tijd om op te staan*’. Niet langer doemdenken maar ‘*over een trap van gedachten/langzaam af te dalen naar de/fundamenten van het bestaan.*’ Al wie ooit betrokken was bij die vreselijke ziekte, weet dat het niet gemakkelijk is je weg te vinden in ‘*Het labirint waarin je belandt*’. Veel therapieën en medicatie,

maar toch ben je als patiënt en dichte begeleider op jezelf aangewezen, want *‘Geen gids grijpt je hand’* en *‘geen app navigeert naar een verlichte overkant’*. We begrijpen dat je met het woord *‘verlicht’* verscheidene kanten uit kan: naar het eeuwige Licht, maar ook naar de lichtpuntjes die zich aandienen via de geneeskunde, maar zeker ook door familie en vrienden die samen met de zieke *‘met het vertrouwen van een kind hopen’*. Klinkt het naïef? *‘Er zit niets anders op dan op weg te gaan’*. En net als de betekenis van *‘pergamijn’*, glad, transparant papier dat wordt gebruikt voor het venster in een vensterenvelop, sla je op een doorzichtige en voorzichtige manier de weg naar herstel in. (HVdS)

De opbrengst van de bundelverkoop draagt bij tot de onderzoeksprojecten van professor Johan Swinnen die met een gedicht van Luce in zijn rugzak van Leuven naar Compostela liep.